

Publicerad 2016-09-16 22:41 av Maria Sundelin

Livets sköra band

Det finns inget skörare band

Än det som knyts mellan människor

Ett barn som tar sitt första andetag

Bjuder på en så svallande glädje

Att tårar och skratt blandas i roelse

Över det fina som livet kan ge

Ett löfte om evig kärlek

Att bygga en trygghet på

Det är något vi alla vill uppleva en dag

Vänskapen som suddar ut känslan av ensamhet

Någon som lyssnar och ger stöd

Är en känsla av rikedom som pengar ej kan ge

Men ack så lätt glädjen kan gå i kras

Det lilla barnet som nyss log mot dig

Med röda rosor mulliga kinder

Ligger nu tyst med blånande läppar i din famn

Kärleken som skulle vara för evigt

Den tappade sin glans och bara dog

Vännen som tröstande fanns vid din sida igår

Har ingen kraft kvar att stötta dig mera

Så svårt att finna någon att dela sitt liv med

Så sköra är banden vi med andra varsamt knyter

Att ett andetag eller ord som uteblir

Raderar all den värme och gemenskap vi haft

Och med tårade ögon och blödande hjärtan vi står

Med ett trasigt band i vår öppna hand

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Maria Sundelin med Poeter.se id #45394 innehar upphovsrätten